ЗНАМЯНАЛЬНЫЯ ДНІ:

МІРНАЯ МІСІЯ НА ЗЯМЛІ
МІРНАЯ РАКЕТА НА МЕСЯЦЫ
МІРНЫ АТАМ У ЛЕДАКОЛЕ

Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі універсітэт

Орган парткома, рэктарата, мясцкома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна

№ 28 (373) | **Субота, 19 верасня 1959 года** | **Цана 10 кап.**

У ДОБРЫ ЧАС

Савецкі народ, усё перадавое чалавецтва з заміраннем сэрца чакала вынікаў запуску ў бок Месяца другой савецкай касмічнай ракеты. І вось радыё паведаміла, што 14 верасня ў 0 гадзін 02 мінуты 24 секунды маскоўскага часу ракета дасягнула Месяца. Гэтым быў абвешчан усяму свету пачатак новай эпохі — эпохі асваення чалавекам планет сонечнай сістэмы.

Савецкаму чалавеку ёсць чым ганарыцца, ёсць чаму радавацца, бо зрабіў усё ён.

Які ўзлёт і якая дакладнасць! Час прылунення ракеты адрозніваецца ад прадказанага на якіясьці дзве з паловай мінуты. І гэта адбылося на адлегласці амаль 400 тысяч кіламетраў ад Зямлі пры палёце ракеты без пілота.

Увесь свет цяпер з'яўляецца сведкай таго, што ўсе намаганні савецкай навукі, уся дзейнасць савецкіх людзей накіраваны на рашэнне ўзвышаных ідэй пазнання свету і стварэння найлепшых умоў для мірнай працы чалавека, для ўсямернага развіцця яго творчых здольнасцей, максімальнага задавальнення матэрыяльных і духоўных патрэбнасцей.

Запуск другой савецкай касмічнай ракеты і выхад на выпрабаванні атамнага ледакола «Ленін» цудоўна спалучаюцца з высокародный місіяй — паездкай у ЗША для сустрэчы з прэзідэнтам Эйзенхаўэрам кіраўніка савецкага ўрада Мікіты Сяргеевіча Хрушчова.

Ад усёй душы мы жадаем Мікіце Сяргеевічу Хрушчову шчаслівага шляху і паспяховага вырашэння важных міжнародных праблем, хвалюючых усё чалавецтва.

М. ЯРМОЛЕНКА, акадэмік Акадэміі навук БССР.

Новая гарантыя міру

Зусім нядаўна ўвесь свет быў у захапленні ад запуску першай савецкай ракеты.

І вось знoўку выдатная перамога розуму і працы савецкіх людзей! Скрозь ледзяны холад сусветнай прасторы праімчалася другая савецкая касмічная ракета, якая азнаменавала новы крок, пройдзены нашай краінай па шляху да ажыццяўлення спрадвечнай мары чалавецтва. Значэнне гэтага выдатнага поспеху навукі і тэхнікі краіны сацыялізма стане яшчэ большым, калі ўлічыць, што вага апошняй ступені ракеты, якая перавысіла другую касмічную скорасць, большая, чым вага нашага трэцяга спадарожніка Зямлі.

Запуск другой савецкай касмічнай ракеты з'яўляецца найярчэйшым сведчаннем бязмежных магчымасцей, якія мае навука і тэхніка нашай краіны. Савецкія людзі тым больш радуюцца гэтаму поспеху, бо ён з'яўляецца яшчэ адной і вельмі сур'ёзнай гарантыяй справы міру.

Ф. ФЁДАРАЎ, член-карэспандэнт Акадэміі навук БССР, доктар фізіка-матэматычных навук.

Грандыёзнае дасягненне

Старт. Цудоўнейшы, незабыўны! Чалавечая думка шыбанула ў космас — ракета ўзвілася ў вышыню. Мары, імкненні людзей панесла яна з сабою па шляху здзяйснення.

Першы «лунянін» схіліў упершыню галаву перад дзецішчам Зямлі — савецкай ракетай. Нельга не ганарыцца тым, што мы — прадстаўнікі народа, які дае мёртвай фантазіі жыццё, чые думкі, чые імкненні і дасягненні служаць справе міру!

Схіляю галаву перад геніем нашай савецкай навукі.

Уладзімір Колтун, студэнт другога курса філалагічнага факультэта.

СІГНАЛЫ ЧУЛІ ВЫДАТНА

Вестка аб запуску касмічнай ракеты на Месяц напоўніла гордасцю сэрцы савецкіх людзей. Увесь свет па заслугах ацаніў гэтую цудоўную падзею. Запуск ракеты да Месяца — гэта новае магутнае пацвярджэнне таго, што наша краіна ідзе на чале навуковага прагрэсу ў адной з самых цяжкіх, патрабуючых велізарных намаганняў, галін.

Мінская станцыя візуальнага назірання, арганізаваная пры нашым універсітэце, пасля атрымання паведамлення аб запуску ракеты пачала сваю работу. Студэнты фізічнага факультэта ўстанавілі аптычную апаратуру, настроілі радыёпрыёмнікі. Воблакі, аднак, перашкодзілі назіранням. Давялося абмежавацца толькі праслухоўваннем радыёпасылак.

Чутнасць радыёсігналаў была выдатнай. Рэгістрацыя іх і расшыфроўка маюць важнае навуковае значэнне для вывучэння фізічных уласцівасцей касмічнай прасторы паміж Зямлёй і Месяцам.

С. ПАХУТА, начальнік візуальнай станцыі, дацэнт.

Гэта не сон!

— Слов бедна у мира мастерская,
Подходящее откуда взять? —

пісаў калісьці пясняр краіны сацыялізма Уладзімір Маякоўскі.

І сапраўды, фізічна адчуваеш, як нехапае слоў, каб выказаць захапленне новым цудам савецкай тэхнікі, смелым і мудрым палётам думкі нашых нястомных вучоных. Чуеш паведамленне па радыё і нават не ведаеш: сон гэта ці рэчаіснасць? Не, не сон. Гэта даўнішняя мара чалавецтва, ператвораная ў жыццё. Сэрца перапаўняецца радасцю і гордасцю за новую справу рук людзей нашых. Здаецца, Месяц усміхаецца, свеціць ярчэй, не хочацца верыць, што ён пусты, халодны — там жа наша ракета, наш вымпел, наш герб, наша чырвоная зорка, якая мірна свеціць усяму чалавецтву, указваючы шлях нашаму атамнаму ледаколу, які выйшаў ламаць ільды халоднай вайны.

І. КАЧЭЎСКАЯ, студэнтка

КІТАЙСКІЯ СЯБРЫ ВА УНІВЕРСІТЭЦЕ

Днямі наш універсітэт наведала дэлегацыя камсамольскіх работнікаў Кітая. Госці агледзелі будаўніцтва галоўнага корпуса універсітэта. Затым адбылася сяброўская гутарка ў рэктарацe. Прарэктар па навуковай рабоце Гаўрыл Аляксеевіч Павецьеў расказаў кітайскім сябрам аб гісторыі стварэння БДУ, аб жыцці і вучобе студэнтаў.

Гасцей цікавіць пытанне аб удзеле студэнтаў у працы. Гаўрыл Аляксеевіч падрабязна расказвае аб удзеле студэнтаў у час летніх канікулаў у будаўніцтве галоўнага корпуса і інтэрната універсітэта, аб рабоце ў калгасах і саўгасах.

Рэктар універсітэта прафесар Антон Нікіфаравіч Сеўчанка звярнуў увагу гасцей на перспектыўны план развіцця БДУ, адказаў на шматлікія пытанні.

Кіраўнік кітайскай дэлегацыі, член бюро ЦК камсамола Кітая Цзэн Дэ-лін сардэчна дзякаваў за гасцінны прыём і шчырую сяброўскую гутарку.

— Па прафесіі мы не педагогі, — сказаў ён. — Мы камсамольскія работнікі. А гэта значыць, што пытанні выхавання маладога пакалення нас вельмі цікавяць. І кожны з нас разумее, што народная адукацыя у Кітаі, як і іншыя галіны нашага жыцця, развіваецца дзякуючы дапамозе Савецкага Саюза. Зараз у нас, па вашаму прыкладу вядзецца перабудова народнай адукацыі з мэтай набліжэння яе да жыцця. Мы прытрымліваемся прынцыпу, выказанага Мао Цзэ-дунам — вучыцца ў Савецкага Саюза.

Затым кітайскія госці сустрэліся з камсамольскімі актывістамі універсітэта. Сакратар камітэта камсамола І. Сяргееў расказаў аб жыцці, вучобе і працы камсамольцаў БДУ.

Госці ўручаюць падарунак камітэту камсамола—прыгожы фотаальбом з відамі Гірынскага універсітэта. Камсамольскія работнікі Кітая атрымліваюць у падарунак бібліятэчкі кніг — працы вучоных БДУ. Апошнія моцныя поціскі рук. Да новых сустрэч, дарагія сябры!

І. СТАРАВОЙТАЎ.

ІДЭАЛАГІЧНУЮ РАБОТУ НА ВЫШЭЙШЫ ЎЗРОВЕНЬ

Новы навучальны год знамянуецца карэннай перабудовай работы універсітэта на базе новага закону, прынятага нашай дзяржавай. Пераход на новую сістэму адукацыі прапаноўвае перабудову не толькі навучання, але і выхавання студэнтаў. Практыка правядзення ў жыццё новага закону выяўляе, што некаторыя студэнты і нават навуковыя супрацоўнікі не цалкам зразумелі важнасць ідэалагічнай і палітычнай вучобы пры авалоданні спецыяльнасцю ў новых умовах.

Між тым перабудова вышэйшай школы на базе новага закону неабходна для рашучага паляпшэння работы універсітэта па фарміраванню ў студэнтаў марксісцка-ленінскага светапогляду, выхаванню маладых спецыялістаў у духу калектывізму, працавітасці і захавання высокіх прынцыпаў камуністычнай маралі. Поспех гэтай работы будзе залежыць ад ідэйнага ўзроўню саміх навуковых работнікаў.

Важнейшае месца ў сістэме ідэалагічнага росту кадраў належыць партыйнай асвеце. У мінулым годзе значная частка часу працы сеткі партыйнай асветы была прысвечана вывучэнню матэрыялаў XXI з'езда КПСС. Вывучэнне рашэнняў з'езда вельмі станоўча адбілася на выхаваўчай і акадэмічнай рабоце выкладчыкаў. Яно дало ім магчымасць больш глыбока аналізаваць тэарэтычную падрыхтоўку студэнтаў, вышукваць больш дзейсныя спосабы ўмацавання вучэбнай дысцыпліны і выхавання высокіх маральных якасцей у навучаючыхся.

Разам з тым ускрыты ў апошні час грубейшыя факты парушэння выкладчыцкай этыкі асобнымі асістэнтамі філфака сведчаць аб слабасці нашай работы па выхаванню ў педагогаў прафесіянальнага гонару і разумення імі свайго грамадскага абавязку.

Побач з вялікімі поспехамі, у рабоце семінараў і гурткоў, меліся істотныя недахопы. Семінар па філасофскіх праблемах біялогіі доўгі час не працаваў, толькі у апошні час слухачы абмяркавалі тры даклады, якія зрабіў сам кіраўнік семінара. На асобных філасофскіх семінарах іншы раз заслухоўваліся даклады хоць і цікавыя ў навуковых адносінах ,але маючыя аддаленыя адносіны да партыйна-палітычнай вучобы («Праблема вірусаў», «Роля матэматыкі ў сучасным прыродазнаўстве»). Тэарэтычныя семінары павінны намячаць такія тэмы, якія былі б накіраваны на фарміраванне навуковага светапогляду, дапамагалі б членам семінараў асэнсоўваць законы грамадскага развіцця, разумець і праводзіць у жыццё рашэнні партыі. У бягучым навучальным годзе трэба больш шырока прыцягнуць беспартыйных супрацоўнікаў кафедраў да ўдзелу ў гуртках. Партыйныя бюро факультэтаў павінны цікавіцца работай гурткоў і семінараў не толькі ў выпадку зрыву іх заняткаў, але і іх паўсядзённым ідэйным зместам. Неабходна, каб сакратары і члены бюро прымалі асабісты ўдзел у прапагандысцкай і агітатарскай рабоце. У бягучым навучальным годзе намячаецца пры дапамозе кансультацый і лекцый азнаёміць усіх вывучаючых марксісцкую тэорыю з новай трактоўкай некаторых прынцыпіяльных пытанняў, дадзеных у новым падручніку гісторыі КПСС. Другім важнейшым участкам ідэалагічнай работы з'яўляецца палітычнае выхаванне саміх студэнтаў. Ёсць нямала прыкладаў, якія сведчаць аб глыбока прадуманых выхаваўчых мерапрыемствах, ажыццяўляемых партыйнымі арганізацыямі факультэтаў. Але ёсць нямала і промахаў. Выпускныя экзамены паказалі, што некаторыя студэнты дрэнна ведалі рашэнні XXI з'езда КПСС (напрыклад, аддзяленне журналістыкі).

Існуючая сістэма палітінфармацый для студэнтаў не заўсёды дзейсная. Часта практыкуемыя кваліфікаваныя інструктыўныя даклады да студэнтаў не даходзяць, паколькі многія замацаваныя за акадэмічнымі групамі выкладчыкі па іх не з'яўляюцца або перадаручаюць інфармацыю ў групах самім студэнтам. Сістэму палітінфармацыі патрэбна перабудаваць такім чынам, каб аб актуальных праблемах сучаснасці інфармаваць спачатку ўвесь студэнцкі актыў, а потым і кожнага студэнта групы.

Трэба павысіць адказнасць замацаваных за групамі выкладчыкаў, але нельга звальваць на іх усю работу. Кафедры яшчэ мала заклапочаны пытаннем аб тым, якім чынам трэба ўкараняць выхаваўчыя элементы ў выкладанне кожнай вучэбнай дысцыпліны. Толькі сіламі ўсяго калектыву можна ўзорна паставіць выхаванне студэнцтва ва ўсёй яго шматграннасці (ідэйна-палітычнае, навукова-матэрыялістычнае, эстэтычнае, працоўнае і г. д.).

Камсамолам амаль забыта такая форма работы, як вечары пытанняў і адказаў, якая найбольш усебакова можа задаволіць інтарэсы моладзі. Вельмі важным мерапрыемствам, якое дапаможа пакончыць з уроДлівымі з'явамі сярод студэнцтва, з'яўляецца ўмела арганізаваны дыспут «Ці гатовы вы жыць пры камунізме?». Апошняе асабліва важна ў святле выяўлення шырокіх пры размеркаванні утрыманцкіх настрояў у пэўнай часткі выпускнікоў.

Уздым ідэалагічнай работы павінен станоўча адбіцца на рабоце ўсіх арганізацый і кафедраў нашага універсітэта. Гэта будзе садзейнічаць падрыхтоўцы ўсебакова развітых і смела дзейнічаючых змагароў за высокую прадукцыйнасць працы, за тэхнічны прагрэс, які так неабходны цяпер нашай дзяржаве.

П. ПРАТАСЕНЯ, намеснік сакратара парткома універсітэта.

Справаздачу дае парторг

Ужо два гады, як на філалагічным факультэце створана партыйная група аддзялення журналістыкі. Яна аказвае вялікую дапамогу пярвічнай партыйнай арганізацыі філфака ў справе ідэйнага выхавання студэнтаў, мабілізацыі іх на ўзорнае выкананне сваіх абавязкаў.

Днямі адбыўся справаздачна-выбарны сход партгрупы. У справаздачным дакладзе сакратар партыйнай групы студэнт другога курса аддзялення журналістыкі тав. Панасюк адзначыў:

— У групе рэгулярна праводзіліся партыйныя сходы па надзённых пытаннях. Амаль усе камуністы аддзялення выконвалі тыя ці іншыя даручэнні. Партгрупа выхавала кандыдатаў у члены партыі Фурыка, Пракоп'ева, Бяспалага, якія зараз ужо прыняты ў члены КПСС. Камуніст Кавалькоў з'яўляецца круглым выдатнікам. Прыклад добрасумленных адносін да вучобы паказалі таксама студэнты-камуністы Шарамецьеў, Шыманскі і іншыя.

Затым пачаліся выступленні камуністаў.

— Партыйная група і яе сакратар тав. Панасюк, —адзначыў В. І. Дубовік, — не заўсёды даводзіла пачатыя справы да канца, былі зрывы партыйных сходаў, напрыклад, аднаго з павесткай «Вопыт самастойнай работы камуніста Шарамецьева над кнігай».

У сваім выступленні камуніст Шыманскі сказаў:

— Многія камуністы, Філончык, Фурык, Шарамецьеў, аказаліся перагружанымі грамадскімі даручэннямі. Гэта адмоўна адбілася на іх вучобе і ўдзеле у шматтыражнай газеце універсітэта. Сакратару партгрупы трэба сачыць за тым, каб не дапускалася гэта ў далейшай рабоце.

— Партыйная арганізацыя аддзялення, — адзначыў камуніст Р. В. Булацкі,—дрэнна кіравала камсамольскім бюро, не ўзгадняла з ім свае дзеянні па выхаванню студэнтаў. Мала ўвагі ўдзялялася пятаму і трэцяму курсам аддзялення журналістыкі, дзе мелі месца амаральныя ўчынкі студэнтаў Войткі, Загорскай, Гілевіча.

— Нельга забываць камуністам аддзялення, — напомніў М. Я. Цікоцкі,—што мы рыхтуем журналістаў. Таму ўсе члены партыі і камсамольцы павінны ўдзельнічаць у шматтыражнай газеце «Беларускі універсітэт».

— Камуністы 3-га курса аддзялення журналістыкі, — зазначыў Кавалькоў, — цесна працавалі з камсамольскім бюро курса: у групе своечасова прынялі меры ўздзеяння на студэнтаў Войтку і Загорскую. Але камітэт камсамола БДУ доўгі час марудзіў з зацвярджэннем рашэння курса аб выключэнні гэтых студэнтаў з раду ВЛКСМ.

Сакратар партбюро філфака т. Захарава гаварыла:

— Парторг тав. Панасюк працаваў нядрэнна. Але камуністы групы не займаліся індывідуальнай работай з кожным камсамольцам аддзялення. Трэба больш чула ўнікаць у жыццё і быт сваіх таварышаў. Толькі тады можна пазбегнуць дрэнных паводзін студэнтаў.

Новым сакратаром партыйнай групы выбралі студэнта трэцяга курса аддзялення журналістыкі камуніста У. Кавалькова, яго намеснікам—студэнта першага курса члена КПСС У. Кошмана.

Партыйны сход прыняў пастанову, у якой падкрэсліваецца неабходнасць узмацніць кіраўніцтва камсамольскай арганізацыяй аддзялення, неабходнасць усім камуністам групы паказваць ўласны прыклад у вучобе, дысцыпліне і грамадскай рабоце.

Я. ПРАКОП'ЕЎ.

ЦЁПЛАЯ СУСТРЭЧА

Актавая зала універсітэта перапоўнена. Сёння тут незвычайны вечар—у госці да студэнтаў прышлі пісьменнікі Савецкай Латвіі і Беларусі. Вечар адкрывае прафесар Іван Васільевіч Гутараў. З гарачымі словамі прывітання ад імя беларускіх студэнтаў выступіла Лілія Захватава. Затым дарагім гасцям былі прыпаднесены жывыя кветкі.

Малады латышскі паэт Аяр Вацыецыс у сваю чаргу перадаў прысутным шчырае прывітанне ад моладзі Латвіі. Свае вершы, прысвечаныя Савецкай Беларусі, прачыталі латышскія паэты Анатол Імерманіс, Ерміл Стулпан, Імант Аўзінь і Андрыс Веян. Пад гарачыя апладысменты прысутных з палымянай прамовай да моладзі звярнуўся старэйшы пісьменнік, заслужаны дзеяч культуры Латвіі Юлі Ванаг.

Вершы латышскіх паэтаў у перакладзе на беларускую мову прачыталі пісьменнікі Язэп Саміжон, Сяргей Грахоўскі, Максім Танк, Рыгор Барадулін і іншыя. Беларускі паэт Язэп Пушча, які сустракаўся з Янам Райнісам, прачытаў санет, прысвечаны вялікаму песняру Латвіі. Студэнт філалагічнага факультэта Уладзімір Паўлаў парадаваў сяброў уласным вершам, напісаным з выпадку Тыдня латышскай літаратуры ў Беларусі.

— Там, дзе сустракаюцца сябры, цяжка знайсці словы, каб выказаць шчырыя пачуцці, які напаўняюць сэрца,—гаворыць студэнтка Юлія Жадан. Такія пачуцці братэрства і дружбы не ў сілах былі выказаць гарачыя апладысменты і авацыі, якія патрасалі залу.

Выкладчык універсітэта пісьменнік Іван Науменка горача падзякаваў латышскім і беларускім майстрому слова за хвалюючую сустрэчу і ўручыў гасцям падарункі — кнігі маладых аўтараў універсітэта.

Студэнты на ўспамін аб гэтым вечары атрымалі ад пісьменнікаў аўтографы.

В. КАПЦІЛОВІЧ,
Ф. МАЙСЕЙШЫН,
студэнты філфака.

Я. БАБОСАЎ.

У ДНІ ФЕСТЫВАЛЬНЫЯ

Аўстрыйскі беспрацоўны, аматар сувеніраў.

І вось наступілі ўрачыстыя хвіліны адкрыцця фестывалю. 17 гадзін 30 мінут. З цэнтральных варот паяўляецца група хлопчыкаў у нацыянальных касцюмах. Яны падбегам перасякаюць футбольнае поле і ўручаюць кветкі членам фестывальнага камітэта — тым, хто рыхтаваў фестываль у джунглях Чорнай Афрыкі, у пампах Паўднёвай Амерыкі, у Азіі, Еўропе, ва ўсіх кутках свету. Стадыён вітае членаў фестывальнага камітэта авацыямі.

Танцоры Чорнай Афрыкі.

Раздаюцца сем удараў гонга. На зялёнае поле стадыёна выплывае эмблема фестывалю, якую нясуць юнакі і дзяўчаты Аўстрыі. Урачыста крочаць дэлегацыі па стадыёну. Розныя яны па колькасці. Толькі тры юнакі і адна дзяўчына прадстаўляюць сабою дэлегацыю Коста-Рыкі. А за імі ідзе вялікая калона афрыканцаў. Пасланцы моладзі Кубы неслі партрэт Фідэля Кастро, а калі параўняліся з цэнтрам трыбуны, заспявалі баявую песню, песню змагароў з тыраніяй Батысты. І раптам, у самы разгар шэсця, музыку і песні абрывае ўрачысты голас дыктара: «Ахтунг, Ахтунг! Месц не хапае. Просім венцаў уступаць месцы дэлегатам...»

Гэтыя словы дыктара стадыён сустракае бурнымі авацыямі — так «апраўдаліся» прароцтвы антыфестывальшчыкаў.

Асабліва сардэчна прысутныя на стадыёне віталі пасланцоў савецкай моладзі. Нашы юнакі і дзяўчаты неслі макеты савецкіх штучных спадарожнікаў Зямлі. Калі нашы дэманстранты праходзілі на стадыёну, грымнулі выбухі, і у небе рассыпаліся тысячы рознакаляровых агнёў феерверка. «Вена вітае моладзь Савецкага Саюза»,— разносіцца ў паветры голас дыктара. А савецкія юнакі і дзяўчаты скандыруюць: «Мір, Фрыдэн; Дружба, Фройндшафт!»

Больш двух гадзін працягвалася святочнае шэсце, якое вылілася ў яркую дэманстрацыю падтрымкі усімі людзьмі добрай волі ідэй і мэт фестывалю.

Так запісвалі адрасы сяброў...

У гэты дзень венцы парушылі свой звычай: яны не выехалі за горад, на пляжы і ў паркі. Не, яны прышлі на стадыён і бурна апладыравалі, смяяліся і спявалі з дэлегатамі фестывалю. Зноў і зноў узяўшыся за рукі, скандыравал разам з прадстаўнікамі Гвінеі Тога, Бразіліі і Ірака, Чэхаславакіі і ЗША: «Фрыдэн, Фрыдэн!» Больш 80 тысяч венцаў сабралася ў гэты дзень на стадыёне.

Бадай што немагчыма расказаці у кароткім артыкуле аб усіх мерапрыемствах фестывалю. Глыбокае ўражанне асабіста на мяне зрабіла дэманстрацыя праяўленн дружбы і салідарнасці з моладдзю каланіяльных краін, якая адбылася 30 ліпеня. Запомнілася, як сардэчна і шчыра браталіся маладыя бельгійцы з прадстаўнікамі народаў Конга, што змагаюцца за сваю незалежнасць. Вакол плаката з заклікам да салідарнасці сабраліся сотні бельгійцаў і кангалезцаў — на розных мовах гучыць Гімн дэмакратычнай моладзі.

1 жніўня адбылася грандыёзная маніфестацыя за мір і дружбу паміж моладдзю усіх краін свету. Дэманстранты ішлі насустрач адзін другому суцэльным патокам. На многія кіламетры па венскіх вуліцах разлілося жывое чалавечае мора. Тысячы сустрэч, тысячы братэрскіх пацалункаў рук, абдымкаў, пацалункаў. Назаўсёды застанецца ў памяці, з якім хваляваннем віталі нас маладыя іракцы.

— Верце, савецкія браты,—гаварылі яны.— Мы пойдзем па вашаму светламу шляху.

У гэты дзень антыфестывальшчыкам было нанесена канчатковае паражэнне.

— Аллес гут, аллес гут (усё добра),— гаварылі жыхары Вены і радасна сцвярджалі: Антыфестываль капут!

Глыбока ўсхвалявала сустрэча нашых прадстаўнікоў з моладдзю Іспаніі. Маладыя іспанцы патаемнымі сцяжынкамі Пірынейскіх гор прабіраліся ў Францыю, каб адтуль трапіць на Сусветны фестываль. Нават у Вене яны не называлі сваіх прозвішчаў, апасаючыся выпадку трапіць у газеты. Калі перад намі выступаў кіраўнік гэтай дэлегацыі, ён таксама не назваў свайго прозвішча. Зразумела, усе прысутныя схапіліся за фотаапараты. Ён не закрыўся ад накіраваных на яго аб'ектываў, але перасцерагальна прыўзняў рукі і спакойна сказаў:

— Дарагія сябры! Мне было б вельмі прыемна пакінуць сабе і вам на ўспамін некалькі здымкаў, але прашу вас не спяшацца: мы прабраліся сюды праз паліцэйскія кардоны і, напэўна, многіх з нас на радзіме чакаюць праследванні, турма.

...І фотаапараты апусціліся, а кіраўнік іспанскай дэлегацыі пр. цягваў:

— Цяпер высока над намі ў сінім небе лятаюць самалёты, якія носяць лозунгі «Фестываль без нас!» Але вышэй іх узняліся савецкія спадарожнікі Зямлі. І яны, а не гэтыя чорныя самалёты робяць сёння надвор'е. Хоць нялёгка даводзіцца моладзі Іспаніі, але яна не скараецца, не спыняе барацьбу. Усё мацней дзьме у аліўкавых гаях вецер народнага гневу.

Фестываль закончыўся. Ён з'явіўся яркім сведчаннем цягі моладзі да міру, шчасця, свабоды.

(Працяг. Пачатак у № 27).

Мастацкая група з Уругвая

Адрас рэдакцыі: Мінск, Універсітэцкі гарадок, біякорпус, 60; тэл. 2-07-19. Рэдактар М. ЦІКОЦКІ.

АТ10782. Зак. 1423. Друкарня выдавецтва БДУ імя Ул. І. Леніна. Тыраж 2000 экз.